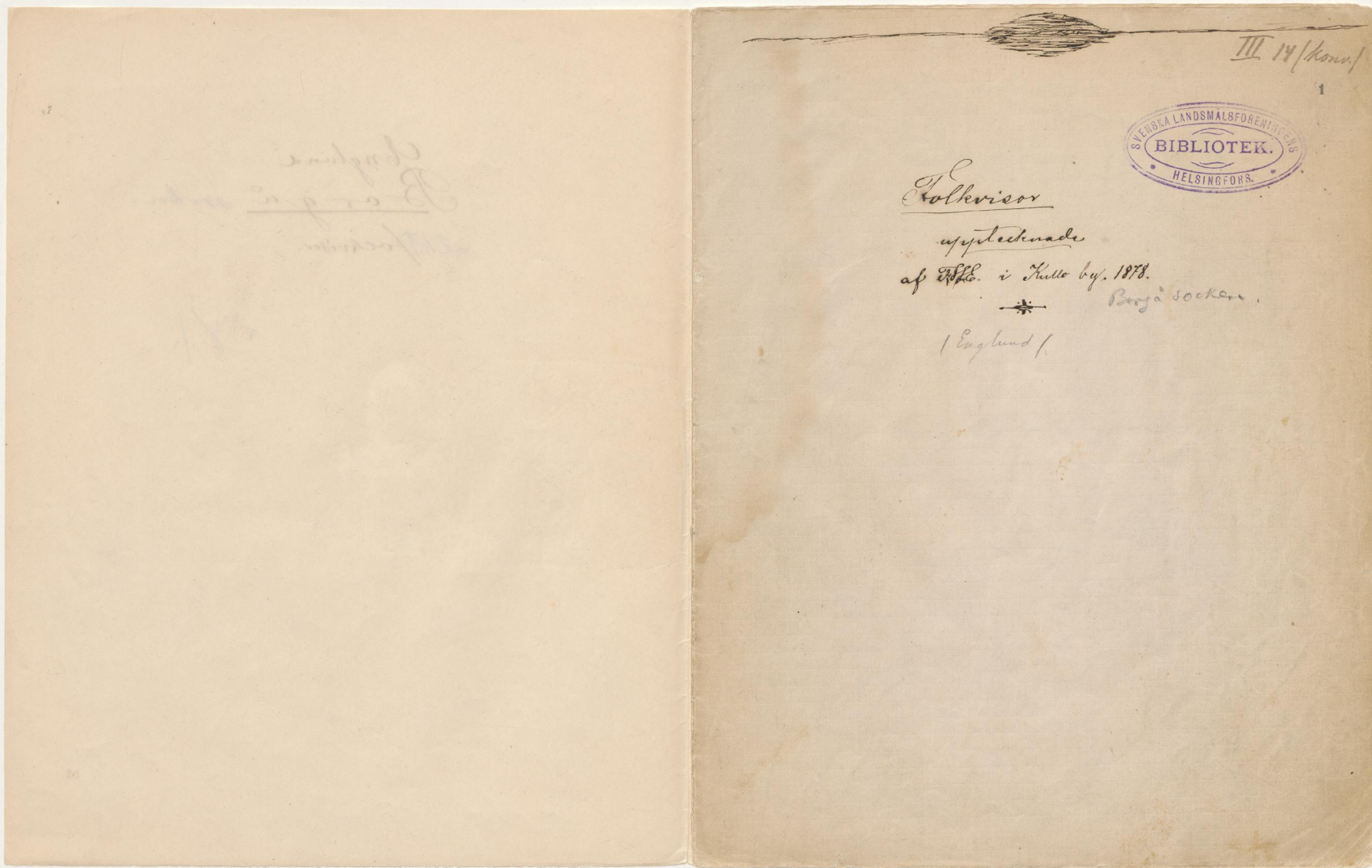

Englund
Borgia socken.
21st/ockviser.

reg. 1.

[1] 1
I sent om en afton en yungling gick ut
För att lusta och röja sitt sinn 2
Der möte han en flicka med ett brinnande
Hon var både fager och skön begär

"Gudafsten flicka lilla, du har två rosenkind,
Men du har ook ett sötadigt sinn.
Ditt sinn vill jag likna vid en blåsander
Som sig vänder all världen omkring."

Jag till dig frid har uti ärens fem
O hållit dig, för en hjerttrogen vän
Och se nu har jag lärt mig en utvald vän
Och lifvat fer mig der med den vän
Och se nu har jag fått mig en utvald vän
I för äld sig over följa dig i säng."

[2] 2
Alla flickor skall mig bär
Lär mig min säng och till min graf
Den som mig håller aldrig kärast
Hon skal först i speken gå.

[3] 3
Gressen väjer maken sådan han vill ha
Rosor lifjor blom de smä,
Som mitt hjerta kan första

Unga paret ständas emot hvarandra
Rosor, liljor etc.

Ä gossen han skiljer, emot sin egen vilja
Rosor, liljor etc.

4 [4]
Tittat är det litet skämt att stå i ringen
Villan dansa och på ringen

Tag en af dessa gossar emi
Som så gerna i dansen vilja gå
"Hej hopp min skona
Vi ska' dansa i det gröna."

Nu har ja' dansat mellan berg ä backar
Ä stitit isöder både skor ä klackar
"Hej hopp min lilla rockestopp
Vi ska dansa tills solen stiger opp."

[5] 5
Kom alla de berg vor' af rödaste gull
Ä allt vatten vore färvandlat till vin
Så önskar jag att skona jungfrun
Skulle bli allra kärestan min.

Hur har du nu fått en sådan lust
Och ett sådant begär till mig?
Gå upp till min kära faders gård
Ä fråg om du får bli allra kärestan min.

4
"Går var jag upp till min kära faders gård
Han svarade mig kort "Nej!"
Skenaste jungfrun tar rådet af sej själv
Och följer in landet med mej

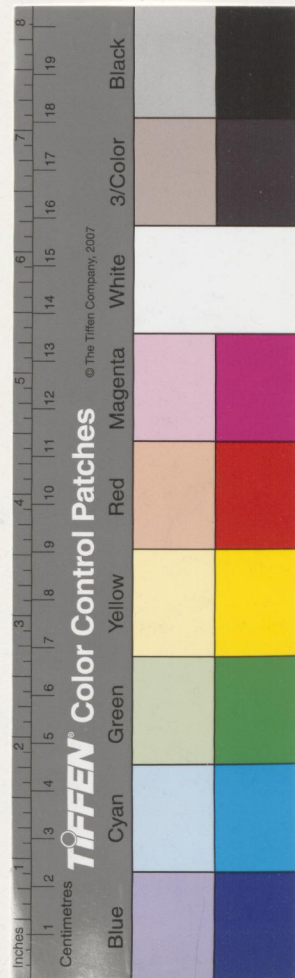
Ä när de kommer uti främnande land
Bland fruar och mansuller i g. lag
Så föste han sig vid en annan
Ä samma skona jungfruns allena

Jungfrun hon laller på sin baraste knä
Och beder så inmerligen Gud,
Ätt den samma riddaren skulle komma i samma
Ä lida en stor ejeröd

Det var uti en månad, det var uti fem
Det var helt ejv runda år omkring
Så kom den samma riddaren till jungfruns faders
Ä var både halter och blind.

"Ä kära sin, min svärfar, varon mig så huld
Och gifven mig ett litet stycke bröd!
Jag påminner mig den dagen,
På jag visste af ingen nöd."

Ä ständas upp mina söner bägge två
Och slår i åt eder svärges ett glas vin!

Älskningen honom den dagen,
[5] "Då han sjuke alha kärestan sin."

[6] 6
Än har det gått
Lom folki har sprätt
Att du har tagit dig en annan i glemmit mig bort.

[7] 7
Kung Gustaf Adolfs tänkte, att
Att seka sig en brud.
Der äran honom skänkte,
För att han trodd på Gud

Till balen han då reste,
Lina och fick ja
Den lyckan honom skänkte
För konungsskepparna.

[8] 8
Reka tubak är ett bruk,
Lom från Indien vi lärde.
Mången blir af lusten sjuk,
Mången sätter derpå värde;
Men att reka och att supa
Får det aldrig vill persera,
För jag min kasse sparar
Och minn hela hafvet kvar

[9] 9
Tickorna för tiden de vill se grannar gå,
De tänker att de eljest sängen soar skulle få.

Än när de kommer med stora körkogatan fram
Lå sörjer de åt hvarannas "Må jag ska vara grann."
Än när de kommer genom stora körkporten in,
Lå vinka de på igonni: "Se der ~~kommer~~ min!"

"Der satt han i söndast, der sitter han i dag
Jag tror att han har några arvar kärare än jag."

[10] 10
Lilla lilla med ett ord 'san
Till du gifta dig, när du blir stor, 'san?
Jag vill gina ha dig
Jag vill i hedra dig
Jag vill tala med din far och mor, 'san
Ä sku jag få dej
Lå sku jag klä dej
Och färd skinnat till garpuaren
De ska bultas
Ä de ska stampas
Ä de ska göras till markking
(Lukka)
Ä de ska dansas på lugrafning en.

⁷¹ 11
Danska kungen i Köpenhamn
Läpser hö, å höjer halan.

⁷² 12
Skorn gick på ängen å slo'
Med fira små starka drängar
Direfter kom dufrorna små
Å räfsade det i strängar
Ullven läste, å sparsven dro
Å svarta krissan hon kerdi
Katten blåser i sifferhorn
Med fira musikanter

⁷³ 13
För i svenska tiden, då russen ej var här,
Då höllo svenska ungdomen hvarannan så kär.
Men när som russen kom i land
Då blefvo svenska flickorna uti ferbann.

⁷⁴ 14
Det var allt om en söndagskvällen
Jag stod och klädd på mig
Jag skulle gå till dansen
Tajlo, tajlo, tajl dansen
Sier att få träffa dig.

Och när jag kom till dansen
Så fans du intet der
Så föll det mig i hägen

8
Tajlo, tajlo, tajl hägen
Du har en annan kär.

Å duken der jag gaf åt dig
Med fransar rundt omkring
Der kan du ge tillbaka — etc.
Det gör dig ingenting.

Och ringen den jag gaf åt dig
Med namnet mitt uti
Der kan du ge tillbaka — etc.
Så är vi gitt om gitt.

Körerna hafver jag plockat,
Men bladen hafver jag glemmt
Och flickorna hafver jag lookat — etc.
Ett hundra gitt till herr.

Och villen i nu veta
Hvem vican diktat har
Det var två unga jungfrur — etc.
Allt i från Stockholms stad.

Der ena hett Johanna
Der andra hett Kristin
Johanna suger brännvin — etc.
Kristin hon dricker vin.

9
 Och intet sätter till
 Har pliktar sig riksdaler
 Tajlo, tajlo, taj daler
 A mieter ärar sin:
 (fragmentarisk) 15 [75]
 En visa vill jag sjunga, vid Sveriges norra gräns
 Der hände sig ett under ibland alla
 Det var en ungervor
 Han mördade sin vän
 Att för en sådan kärleken på jorden
 Torren slog han upp, i rummet stiger in,
 Der fick han se en främmande lag inne
 Harnnen hos sin vän
 Han blif då mycket vred
 Och retade till ett obehörigt sinne

Han genom fenestret sprang och ned till båtens
 La tog han fram en klita och skref på båtens
 (Hutet blef att han "med hopkräflta händer
 släppte sig ned i sjön.")

16 [76]
 Söper sig i halvt sömner, Plockar upp på ången går.
 Alder vet jag hvad hon tänker, Helder vet jag hur hon
 onär

[77] 17
 Behagar ungervor: Att taga sig en vän
 För rosor och violer.
 (refräng efter varje vers)
 Rosorna blandade sig i ljörna små
 Hjertungen lilla kare du väl få
 För rosor och violer.

Behagar ungervor: Att breda ut sin duk etc.

Behagar ungervor: Att hjälpa ned sin vän, etc.

Behagar ungervor: Att hjälpa ned sig själv etc.

Behagar ungervor: Att klappa sin vän, etc.

Behagar ungervor: Att kyssa sin vän, etc.

Behagar ungervor: Att hjälpa upp sin vän, etc.

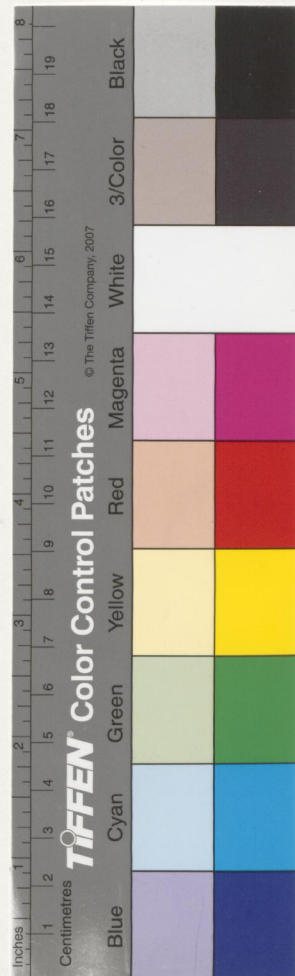
Behagar ungervor: Att hjälpa upp sig själv etc.

Behagar ungervor: Att dansa med sin vän etc.

Behagar ungervor: Att stiga ut igen etc.

För rosor och violer. etc.

[78] 18
 A när jag var en liten pilt,
 Så gick jag wall med ko'na

11
Så tappa jag bort min skalleko
i skallebåren om jag

Tiden bad mig intet gida,
skuren bad mig elterhaska,
Björken lofvade dickis daskis
Bara ja sku kom himnan

[19] 19
Tutt, tuttt, minn lille vän
Tutt du storer väder
Lägger du vall,

Med tackorna all
i äter rappas kakorna all
i truntar i bokhorne!

[20] 20
Aj jag har nu länge gått och tänkt,
Att du skulle bli min vän
i jag har nu länge friat till dig
Och du var snickat kär i mig;
Men is nu är ja' fer god.

i tror du nu att ja' krusar fer dej
Fast du nu så fager är
Din fagerhet fersvinora skall
Men kärleken blir aldrig all
Fer den som upriktin är.

[21]

31.

12

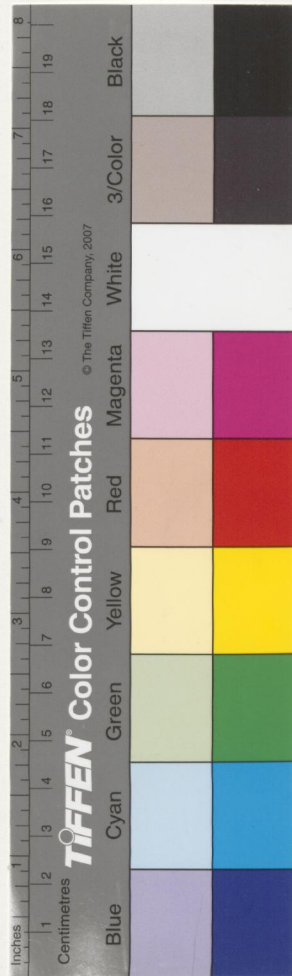
(Aftekrift af en aftekrift).

Kanske du tryckt en annan till din sida
kanske du klappatt har en annans kind;;
men gifve Gud den dagen må fram skida
jag finner dig ej mera vara min

O Flicka såg, din själ din ötro qväljer
har någon oven lockat dig från mig;;
så se dig om när du bland gossar väjer,
om någon är så öm som jag mot dig

Lys minne lys om någon från ditt höga
som ur sin dröala vaknar upp i gen;;
o flicka lägg bort tankarna du hyser
och fly tillbaka till din trogna vän

Adje farväl min hulda älskarinna
jag har ej längre tid att dröjia här;;
~~ty skeppet ligger redan segelfärdigt~~

Jag måste bort jag måste bort och lämna
min älskarinna och min glada mord (!?)

Nu har jag afsked tagitt af min flicka
jag har ej längre tid att dröja här;;
ty skeppet ligger redan segelfärdigt
och vår kapten har kallat oss om bord

Vi hissa våra ankare ifrån botten
och kittingen kring spelet löper rundt;;
vi sträcka våra segel upp i toppen
och skeppet svajar gerna ifrån strand

Med flaggorna vi där med afsked taga
i från min flicka och mitt fosterland;;
en gång i gen jag såkert återkommer
hem till min flicka och mitt fosterland.

Kullo Lisbacka den 23 September År 1878.

Anmärkning. Tisan om "huv Mellbång," hvilken

jag som barv kört sjungas å detta ställe.
Kom ingen vid uppteckningen af ovanstående
de mer i håg. Böttigers. Ur stormarna ser jag
en aflågens hanna, Dit kärlekens vinkar så blid.
har också brukat sjunga hästades.

Vilhelm Englund.

III 14 (konvolut)

15

